

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Caroli Scribani E Societate Iesv Medicvs Religiosvs De Animorvm Morbis Et Cvrationibvs

Scribanius, Carolus

Antverpiæ, 1618

VIII. Intercessiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46194)

præferantur, si præmijs donentur, laude afficiantur, ac ad illustriora munia obeunda admouéantur.

CAPVT VIII.

Intercessionés.

VEræ ac genuinæ obedientiæ impedimentum, dum imperata aliorum intercessionibus infringuntur, & aliorum vertuntur importunis intercedentiũ precibus: ynde periculum creati Religioni potest, ne in omni imperio voluntas primùm inferiorum, propensioque inuestiganda sit; nec quisquã alia suscipiat, quàm ad quæ propensam voluntatem reperit, vsurus in non placentibus aliorum intercessionibus, quorum operâ imperata euerat: maximè cum apud Superiorem facilem, pronumque in suorum voluntates res agitur.

Hinc etiam sequitur, cum subterfugunt imposita onera, qui Superioribus in primis idonei videbantur, vt imparatores, minusque idonei, non sine graui totius corporis detrimento, rebus admouéantur.

Tollitur deinde omnis rectè gubernandi

di

di ratio, libertasque, Superioribus sollicitis in omni imperio de voluntate suorum, ut non tam Superiores, quam inferiores præesse videantur, ut quorum voluntati magis quam Superiorum fiat satis.

Exurgunt verò ex his intercessionibus ingentia mala, cum paulatim iuuenes, patronos sibi apud Superiores parant, & præprouida sollicitudine tanquam in cautellam, antè sibi mœcenas conciliant, habituri auxiliares & propugnatores quacunque necessitate occurrète. atque hinc partium videas suboriri studia, dum varij variorum beneuolentiam captant, eorum nimirum, quos apud Superiores plus posse arbitrantur.

E quibus initiis quasi dissensionum iactis fundamentis, mutua paulatim animorum coniunctio scinditur, dum huic potius, quam illi adhærescimus, & hos tanquam in clientelam datos, magis quam alios tuemur. quid enim reliquū, nisi ut ratione diuersorum patronorum ac clientum eamus in factiones, dum hunc laudamus, damnamus alium: illum supra merita extollimus, alium infra dignationem deprimimus?

Hinc etiam aulici paulatim irrepunt mores, mutuae obseruationes, ac ne paulatim

tim patrocinationis studium intepescat, frequentes, cum insigni temporis iactura, miscentur confabulationes: inter quas fieri non potest quin sæcularia intercurrant colloquia plurima, mutux aliorum detractiones, ac in primis patronorum, ac clientum aliorum; subdolæ etiam, curiosæque in iis quæ gubernationem tangunt, indagations; & iam tanquam in diuersorum patronorum clientes conspirationes subnascuntur; consuetudo cum aliis rarior, cum illis frequentior.

Nec vera tamen inter patronos hos ac clientes, solidæ amicitia est: mentita enim omnis benevolentia est, quæ, quamdiu apud Superiores aliquid poterit patronus, tamdiu adhærescet; ille si gratia aut munere exciderit, cadit omnis ille simulatus amor, & alium circumspicit mœcenatem, plusque iam in priore damnat, quàm antè laudabat. Neque hoc mirum, si cogitemus, non hominẽ clientes hosce, sed fortunam illius fuisse veneratos.

Minor etiam inter vnus partis clientes amor est, quos sola patroni veneratio continet, cum intus potentibus æmulationum ac inuidentiæ fluctibus concuterentur, si aut vnus carior aut frequentior, aut munere aliquo, aut verborum consulta-

tio-

tionumque prerogatiua praelatus, innumerisque aliis ex causis, quas solers sibi inuidia fingit.

Decurritur tandem etiam usu, & quadam consuetudine intercessionum harum ad externorum intercessionem, magnorum nonnunquam virorum, Principum etiam, & benefactorum, vt hac quasi armata manu extorqueant à Superioribus imperata. Quare nihil euenire bene constituta Religioni deterius potest, magisque noxium: cum enim neque negare Superiores audeant, neque concedere saepe tutum sit, hærent anxij, & victi magnorum precibus, quæ illis pro imperio sunt, succumbunt, permittuntque & illis, & Religioni nocitura. nam cum neque mores delictaque interdum suorum aperire religiosa caritas permittat, neque negare petentibus audeant, damna nascuntur, nulla postmodum prudentia reparanda.

Remedia.

Minùs recedat Superior à sententia semel maturè concepta, intercessionibus intercurrentibus, quàm si ipsi quas proferunt difficultates, vltro proponant.

Seriò intercessores moneat, & ab inter-

cessio-

cessionibus deterreat, doceatque quàm
noxia illæ omni bonæ gubernationi sint.

Intercessores hos, patronosque, si per-
gant importuniùs suorum causam agere,
feriò non semel monitos à se remoueat Su-
perior, aliisque functionibus distineat; vt
hoc exemplo à patrociniis hisce terrean-
tur reliqui.

Inuigilet deinde Superior, vt valida
manu clientelas patrociniaque rescindat;
occurrat initiis, nec permittat noxia hæc
molimina succrescere, seculares hæc
aulicasque noxias in primis Religioni con-
suetudines; terreatque ab his, grauibus
etiam propositis pœnis.

Munere etiam si quo splendidiore fun-
gantur religiosi hi mœcenates, exuantur,
quò desinant ex officij magnitudine auda-
ciam sibi ad patrocinandum sumere, reli-
qui que à simili conatu terreantur.

Si externos patronos Superiores aut iusto
metu veriti fuerint, aut factis etiam sense-
rint, ad ea loca patrociniolorum prouocato-
res transferant, in quibus omnis cuiuscun-
que patrociniij spes præscindatur. vt dum
destitutos se patronis viderint, vni potiùs
virtuti quàm aliorum gratiæ, beneuolen-
tiæ, ac potentiæ incumbant.